

KARKONOSKI PARK NARODOWY

58 – 570 JELENIA GÓRA
ul. Chalubińskiego 23

Tel./fax +48 75 755 33 48

e-mail: sekretariat@kpnmab.pl

Jelenia Góra, 03 września 2010 r.

DN-01/1574/10

URZĄD MIEJSKI
ul. Buczka 2, 58-580 Szklarska Poręba

wpt. 07-09-2010

L. dz. _____
podpis _____

RM + BZ, BM, RM, SK

6990

Szanowny Pan
Andrzej Kraszewski
Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

W związku z wnioskiem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska skierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze w sprawie unieważnienia i wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wydanej przez Burmistrza Miasta Szklarskiej Poręby z dnia 10 listopada 2006r., znak OŚ-7627/04/2006, Dyrektor Karkonoskiego Parku Narodowego przedkłada swoje stanowisko w tej sprawie.

Stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zostało oparte (prawdopodobnie wyłącznie) na interpretacji zapisów przedmiotowej Decyzji Burmistrza Miasta Szklarska Poręba oraz kopii Raportu, bez analizy wszystkich materiałów dowodowych zgromadzonych w tej sprawie, będących w posiadaniu zarówno Miasta Szklarska Poręba, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Karkonoskiego Parku Narodowego oraz Ministra Środowiska. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, jako następca prawny Wojewody Dolnośląskiego, który wówczas warunki tej decyzji uzgadniał, posiada komplet dokumentacji, jaką w tym zakresie wówczas zgromadził. Miasto Szklarska Poręba, oprócz „Raportu” posiada opracowanie ekofizjograficzne Miasta, inwentaryzację przyrodniczą Miasta, oraz wiele materiałów, jakie Miasto otrzymało w procesie wydawania przedmiotowej decyzji z KPN. Najbogatsza dokumentacja w tym zakresie, z dwóch powodów znajduje się w posiadaniu Karkonoskiego Parku Narodowego. Po pierwsze znaczna część planowanego przedsięwzięcia zlokalizowana jest na terenie KPN, po drugie KPN posiada bogatą i aktualną inwentaryzację i ocenę przyrodniczą tego obszaru, co w sposób profesjonalny pozwoliło służbom Parku zweryfikować zapisy Raportu wraz z uzupełnieniami (Raport zawiera szereg aneksów i uzupełnień.) oraz dokonać oceny skutków Decyzji wydanej przez Burmistrza Szklarskiej Poręby. Niestety, w myśl obowiązującego wówczas jak i obecnie prawa, dyrektor parku narodowego został wyłączony z procesu uzgadniania warunków decyzji środowiskowej dla przedsięwzięć realizowanych na terenie parku narodowego.

Dyrektor Karkonoskiego Parku Narodowego został zobowiązany przez Ministra Środowiska do oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze KPN, ze szczególnym uwzględnieniem siedlisk i gatunków chronionych w ramach obszaru Natura 2000 w dwóch przypadkach:

1. Przed wydaniem zgody na przeznaczenie przedmiotowych gruntów leśnych na cele nieleśne zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Przed wydaniem decyzji na odstępstwa od zakazów obowiązujących na terenie parku narodowego zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Podstawą oceny wykonanej dla Ministra Środowiska przez Dyrektora KPN była bogata inwentaryzacja przyrodnicza będąca w posiadaniu KPN, sporządzona zarówno w wersji analogowej jak i elektronicznej, ekspertyzy specjalistów, które KPN zlecił w tym celu oraz opinie i stanowiska służb terenowych KPN odpowiedzialnych z nadzór terenu objętego planowanym przedsięwzięciem. Szereg analiz niezbędnych dla ustalenia ostatecznego stanowiska Dyrektora KPN zostało wykonanych przy użyciu systemu informacji przestrzennej (GIS), który w KPN funkcjonuje już od wielu lat i służy do wykonywania różnorodnych analiz przestrzennych umożliwiającą Dyrektorowi KPN podejmowanie ważnych decyzji z zakresu zarządzania środowiskiem przyrodniczym KPN.

Minister Środowiska wydając Zgodę na przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nierolnicze i nieleśne gruntów Skarbu Państwa będących w trwałym zarządzie KPN (Decyzja z dnia 23 lipca 2007 r., Nr SWNiPN/PN-4102-10-45/07/wb,wh) oraz Zgodę na odstępstwa od zakazów obowiązujących na terenie parku narodowego (Decyzja z dnia 22 stycznia 2008 r., Nr DPNiN/PN-4102-10-1/07/wb,wh), dysponował następującymi dokumentami:

1. Opracowanie ekofizjograficzne dla Miasta Szklarska Poręba,
2. „Raport o oddziaływaniu na środowisko planowanej budowy kolei linowej, poszerzenia fragmentów tras narciarskich, budowy łącznika pomiędzy nartostradą Śnieżynka i Puchatek oraz zainstalowania sztucznego zaśnieżania na niektórych odcinkach nartostrad w rejonie Szrenicy w Karkonoszach Zachodnich” wraz z uzupełnieniami.
3. Ocena w sprawie oddziaływania przedsięwzięcia pt. *„Budowa kolei linowej, poszerzenia fragmentów tras narciarskich, budowy łącznika pomiędzy nartostradą Śnieżynka i Puchatek oraz zainstalowania sztucznego zaśnieżania na niektórych odcinkach nartostrad w rejonie Szrenicy w Karkonoszach Zachodnich”* na środowisko przyrodnicze KPN, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków i siedlisk objętych ochroną w ramach obszaru Natura 2000, jaką Dyrektor KPN przedstawił Ministrowi Środowiska w dniu 23 lutego 2007 r. (DN-01/219/07).
4. Stanowisko Dyrektora KPN w sprawie ustanowienia warunków udzielenia zgody na odstępstwa od zakazów obowiązujących na terenie parku narodowego, jakie Dyrektor KPN przedstawił Ministrowi Środowiska w dniu 22 września 2007 r. (Nr 1298/2007).

Z ustaleń Dyrektora Karkonoskiego Parku Narodowego przedstawionych Ministrowi Środowiska wynika, że:

Realizacja przedsięwzięcia w zakresie ustalonym Decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wydanej przez Burmistrza Miasta Szklarskiej Poręby z dnia 10 listopada 2006 r., znak OŚ-7627/04/2006 **nie powoduje zniszczenia siedlisk wymienionych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EWG, w szczególności kwaśnych buczyn (kod 9110) oraz kwaśnych świerczyn górskich i wysokogórskich (kod 9410).** Z inwentaryzacji przyrodniczej obszaru objętego planowanym przedsięwzięciem wynika jednoznacznie, że w tym rejonie nie występują siedliska kwaśnych buczyn, a ich potencjalne stanowiska zajmują obecnie sztuczne monokultury świerkowe lub pochodne zbiorowiska porębowe. Na przedmiotowym obszarze nie występują również siedliska kwaśnych świerczyn górskich i wysokogórskich. Siedliska te w tym rejonie całkowicie zostały zniszczone w trakcie klęski ekologicznej jaka miała miejsce w latach 70. i 80 ubiegłego wieku i obecnie porastają je pochodne zbiorowiska porębowe. Informację o stanie lasów w obszarze planowanego przedsięwzięcia można również przeczytać w „Raporcie” na stronie 126.

Dyrektor KPN nie zna powodów, jakimi kierował się Wojewoda Dolnośląski uzasadniając w swoim postanowieniu w sprawie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań

zgody na realizację przedsięwzięcia z dnia 24 kwietnia 2006 r. (SR.V.6638/N/124/KM/06) konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej faktem zniszczenia fragmentów siedlisk wymienionych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EWG, w szczególności kwaśnych buczyn (kod 9119) oraz kwaśnych świerczyn górskich i wysokogórskich (kod 9419). Dyrektor Karkonoskiego Parku Narodowego posiada dokładną lokalizację i ocenę stanu poszczególnych siedlisk i stanowisk gatunków wymienionych w Standardowym Formularzu Danych dla obszaru Karkonosze. **Z postępowania ocenowego przeprowadzonego przez Dyrektora KPN wynika jednoznacznie, że w wyniku realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie zostaną zniszczone lub uszkodzone żadne siedliska objęte ochroną w ramach obszaru Natura 2000. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie również znacząco negatywnie na stan populacji gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną prawną oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych w ramach obszaru Natura 2000.**

W ocenie Dyrektora KPN konieczność ustalenia kompensacji przyrodniczej wynikała przede wszystkim z wymogów art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz art. 75 ustawy Prawo Ochrony Środowiska. W sprawie zasad i zakresu ustanawiania kompensacji przyrodniczej Dyrektor KPN uzyskał opinię prawną sporządzoną dnia 22 września 2007 r. przez dra Jana Jerzmańskiego z kancelarii Jendrośka Jerzmański Bar i Wspólnicy, Prawo gospodarcze i ochrony środowiska. Sp.z o.o. we Wrocławiu. Zakres i wielkość ustanowionej kompensacji przyrodniczej w sposób wystarczający wyrównuje szkody dokonane w środowisku i krajobrazie powodowane przez realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Oprócz wyżej przedstawionych argumentów, Dyrektor KPN pragnie zwrócić uwagę na inne okoliczności wydania niezbędnych decyzji na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednym z ważnych warunków realizacji tego przedsięwzięcia była rezygnacja Miasta Szklarska Poręba oraz Spółki Sudety Lift z inwestowania w Kotle Szrenickim i na Hali pod Łabskim Szczytem, na co Spółka Sudety Lift posiadała zgodę Ministra Środowiska oraz umowę na dzierżawę gruntów w tych rejonach już od 1993 r. Łączny zakres inwestycji obejmował budowę 4 wyciągów narciarskich oraz dwóch nowych nartostrad. Oprócz wycofania się inwestora z rozbudowy nowej infrastruktury narciarskiej w tym rejonie zgodził się on również na rozbiórkę istniejącego na Hali pod Łabskim szczytem wyciągu narciarskiego i rekultywację terenu. Pod względem formalnym zagadnienia te zostały ostatecznie uregulowane przez Dyrektora KPN poprzez zmianę zapisów w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szklarska Poręba, gdzie wyeliminowano wszelkie istniejące i planowane instalacje narciarskie i nartostrady w rejonie Kotła Szrenickiego oraz Hali pod Łabskim Szczytem. Rozwiązano również niekorzystną dla KPN umowę dzierżawy na grunty w tym rejonie o łącznej powierzchni 70,86 ha, zawartą w 1993 roku na okres 25 lat. Nowa umowa dzierżawy zawarta przez Dyrektora KPN za zgodą Ministra Środowiska na grunty wyłącznie w rejonie masywu góry Szrenica obejmuje powierzchnię 39,926 ha, czyli o 30,943 ha mniej niż poprzednio. Rozwiązanie takie było wielokrotnie postulowane przez środowiska naukowe zajmujące się problematyką Karkonoszy oraz zostało pozytywnie zaopiniowane przez Radę Naukową Karkonoskiego Parku Narodowego.

Po szczegółowych uzgodnieniach terenowych Dyrektor KPN wydał decyzję w sprawie wylesienia gruntów leśnych na cele nieleśne, gdzie w miejsce powierzchni 9,14 ha na jaką wyraził zgodę Minister Środowiska ostatecznie wylesiono powierzchnię 6,854 ha, czyli o 2,286 ha mniej niż planowano. Inwestor, czyli Spółka Sudety Lift w regulaminowym czasie wniósł do KPN naliczone opłaty: za przedwczesny wyrąb drzewostanu, należność i opłatę roczną za wyłącznie gruntów z produkcji leśnej, o których mowa w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Spółka Sudety Lift, w uzgodnieniu z KPN dokonała wyboru wykonawców monitoringu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, przedstawiła do akceptacji

KPN zakres i metodykę monitoringu oraz zawarła stosowne umowy z wykonawcami na realizację monitoringu o którym mowa w pkt 7.1 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wydanej przez Burmistrza Miasta Szklarskiej Poręby z dnia 10 listopada 2006 r., znak OŚ-7627/04/2006.

Spółka Sudety Lift, w uzgodnieniu z KPN przystąpiła do realizacji kompensacji przyrodniczej, o której mowa pkt. 7.2 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wydanej przez Burmistrza Miasta Szklarskiej Poręby z dnia 10 listopada 2006 r., znak OŚ-7627/04/2006 oraz w pkt. II Zgody na odstąpienie od zakazów obowiązujących na terenie parku narodowego (Decyzja z dnia 22 stycznia 2008 r., Nr DPNiN/PN-4102-10-1/07/wb,wh).

Reasumując, można ze znaczną dozą pewności stwierdzić, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie narusza obowiązującego prawa krajowego oraz wspólnotowego i nie naraża Polski na zarzuty Komisji Europejskiej, tym samym wszczęcia przeciwko Polsce postępowania naruszeniowego. Przedmiotowa decyzja wydawana była w okresie ciągłego przystosowywania polskiego prawa do wymogów prawa wspólnotowego oraz w czasie, kiedy odpowiedzialne za wydawanie i uzgadniania stosownych decyzji organy nabierały dopiero doświadczenia w tym zakresie. Jednak najważniejszą przesłanką do uznania, że wydana wówczas przez Burmistrza Miasta Szklarska Poręba decyzja jest ważna, jest fakt, że w wyniku jej realizacji nie doszło do zniszczenia żadnego fragmentu siedliska bądź stanowiska gatunku objętego ochroną w ramach obszaru Natura 2000.

D Y R E K T O R
Karkonoskiego Parku Narodowego

dr inż. Andrzej Ręć

Do wiadomości:

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze, ul. Obrońców Pokoju 26a, 58-500 Jelenia Góra.
2. Departament Ochrony Przyrody w Ministerstwie Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa.
3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa.
4. Burmistrz Miasta Szklarska Poręba, ul. Buczka 2, 58-580 Szklarska Poręba.
5. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław.
6. Nadleśnictwo Szklarska Poręba, ul. Krasieńskiego 6, 58-580 Szklarska Poręba.
7. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot, ul. Jasna 17, 43-360 Bystra.

Załącznik:

Lokalizacja przedsięwzięcia na tle siedlisk Natura 2000